

treba tumačiti na način da:

„osobito teško kazneno djelo” u smislu te odredbe, jest kazneno djelo koje, s obzirom na svoje značajke, ima iznimnu težinu s obzirom na to da je jedno od kaznenih djela kojima se najviše ugrožava pravni poredak dotičnog društva. U svrhu procjene je li kazneno djelo za koje je državljanin treće zemlje pravomoćno osuđen takvog stupnja ozbiljnosti, posebno treba uzeti u obzir zapriječenu kaznu i kaznu izrečenu za to kazneno djelo, prirodu kaznenog djela, sve otegotne ili olakotne okolnosti, je li navedeno kazneno djelo počinjeno s namjerom ili nije, prirodu i opseg štete prouzročene tim kaznenim djelom te postupak koji se primjenjuje za njegovo suzbijanje.

2. Članak 14. stavak 4. točka (b) Direktive 2011/95

treba tumačiti na način da se:

postojanje prijetnje društvu države članice u kojoj se dotični državljanin treće zemlje nalazi ne može smatrati utvrđenim samo zato što je taj državljanin treće zemlje pravomoćno osuđen za osobito teško kazneno djelo.

3. Članak 14. stavak 4. točka (b) Direktive 2011/95

treba tumačiti na način da:

primjena te odredbe ovisi o utvrđivanju nadležnog tijela da je prijetnja koju dotični državljanin treće zemlje predstavlja za društvo države članice u kojoj se nalazi stvarna, trenutačna i dovoljno ozbiljna te da opoziv statusa izbjeglice predstavlja mjeru razmjernu toj prijetnji.

(¹) SL C 368, 26. 9. 2022.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 6. srpnja 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Dioikitiko Protodikeio Athinon – Grčka) – Ethnikos Organismos Pistopoiisis Prosonton & Epangelmatikou Prosanatolismou (Eoppep)/Elliniko Dimosio

(Predmet C-404/22 (¹), Ethnikos Organismos Pistopoiisis Prosonton & Epangelmatikou Prosanatolismou)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Obavješćivanje radnika i savjetovanje s njima – Direktiva 2002/14/EZ – Područje primjene – Pojam „poduzeće koje obavlja gospodarsku djelatnost” – Pravna osoba privatnog prava u javnom sektoru – Razrješenje radnika imenovanih na rukovodeće položaje – Nepostojanje prethodnog obavješćivanja predstavnika radnika i savjetovanja s njima”)

(2023/C 296/12)

Jezik postupka: grčki

Sud koji je uputio zahtjev

Dioikitiko Protodikeio Athinon

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ethnikos Organismos Pistopoiisis Prosonton & Epangelmatikou Prosanatolismou (Eoppep)

Tuženik: Elliniko Dimosio

Izreka

1. Članak 2. točku (a) Direktive 2002/14/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2002. o uspostavljanju općeg okvira za obavješćivanje i savjetovanje s radnicima u Europskoj zajednici

treba tumačiti na način da se:

ta odredba može odnositi na pravnu osobu privatnog prava koja djeluje kao osoba javnog prava i obavlja djelatnosti obuhvaćene prerogativama javne vlasti ako usto, uz naknadu, pruža usluge koje se natječu s onima koje pružaju tržišni subjekti.

2. Članak 4. stavak 2. točku (b) Direktive 2002/14

treba tumačiti na način da se:

obveza obavješćivanja i savjetovanja koja je u njoj predviđena ne primjenjuje u slučaju promjene radnog mjesta malog broja radnika koji su imenovani vršiteljima dužnosti na rukovodećim položajima, ako ta promjena ne može utjecati na stanje, strukturu ili mogući razvoj zapošljavanja unutar poduzeća o kojem je riječ ili općenito ugrožavati zapošljavanje.

(¹) SL C 359, 19. 9. 2022.

**Presuda Suda (četvrto vijeće) od 6. srpnja 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Bundesgerichtshof – Njemačka) – BM/LO**

(predmet C462/22 (¹), BM (Boravište stranke koja pokreće postupak za razvod braka))

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Nadležnost, priznavanje i izvršenje sudskih odluka u bračnim sporovima – Uredba br. 2201/2003 – Članak 3. stavak 1. točka (a) šesta alineja – Forum actoris – Uvjet – Uobičajeno boravište stranke koja pokreće postupak u državi članici suda pred kojim je pokrenut postupak tijekom cijelog razdoblja neposredno prije pokretanja postupka”)

(2023/C 296/13)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: BM

Tuženik: LO

Izreka

Članak 3. stavak 1. točku (a) šestu alineju Uredbe Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1347/2000,

treba tumačiti na način da se:

tom odredbom nadležnost suda države članice za odlučivanje u postupku povodom zahtjeva za raskid bračne veze uvjetuje okolnošću da stranka koja pokreće postupak, državljanin te države članice, podnese dokaz da je stekla uobičajeno boravište u navedenoj državi članici najmanje šest mjeseci neposredno prije pokretanja postupka.

(¹) SL C 359, 19. 9. 2022.